

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ).—ಶ್ರೀಮಾನ್
ಮಾದಯ್ಯನವರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
31ನೆಯ ತಾರೀಖು ಒಂದು ದಿನಸವಿದೆ.
18ನೆಯ ತಾರೀಖು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಟ್ಟೆಟ್
ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗು
ತ್ತದೆ.

BUDGET FOR 1953-54—GENERAL DISCUSSION.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narsipur).—Mr. Speaker, I thank you very much for giving me an opportunity to express my opinion on the Budget. At the outset, I wish to draw the attention of Government that the Budget estimates relating to University have not been supplied this year even though that was done last year and in previous years. Really I do not know why the Estimates of the University have not been supplied to us. Perhaps the Government wants us not to discuss on the estimates of the University.

Now I will proceed with the regular observations on the Budget.

The aim of any budget is to ensure an equitable distribution of the burden of taxation on the people. It also reveals the planning of the National Activities of a State in the coming year on the basis of the experiences gained in previous years. In the light of these tenets, I wish to make a comparative analysis of the Budget of our State with the Budgets of other States. The Central budget which exhibits a revenue of 437.3 crores of rupees inclusive of revenue on customs reveals a national activity of Rs. 13 per individual while the State of Mysore reveals a national activity of Rs. 22 per individual. The budget of Madras reveals a national activity of 10.5 while that of the Corporation of Bombay 34.3. The national activity of the Corporation of Bombay is heavy because the principal of *quid pro quo* is in operation in Bombay, i.e., payment for services rendered. In the light of these things it is very necessary to consider whether the heavy national activity per individual in the State is justifiable. That

can only be done by taking into consideration the income per capita in Mysore State.

As it is, it is very clear that 80 per cent of the population of the Mysore State are farmers and therefore their income is mainly composed of agricultural income. There are other States wherein the population of the farmers is heavy. For example, in Bihar 82 per cent of the population are farmers; in Madras 75 per cent of the population are farmers. In 1880 Dadabhai Navroji gave us the figures of Rs. 60 as the national income per capita. Ever since that date the national income has risen to about Rs. 240 per capita at present. In a peasant country like ours, I propose to place before this House what the probable national income may be. As I have already said, the income of the 80 per cent of the population is derived from agriculture. What is the actual income that these people get and what is the acreage on which this income is raised? I may submit to this House that the irrigated area of the State bears a percentage of 18 to that of the area sown in Mysore State, while in Madras 32.2 per cent is the irrigated area to that of the area sown. In Bihar 28 per cent is the irrigated area to that of the total area sown. It only reveals how backward we are and how insufficient irrigation facilities are. The percentage here is the lowest. So, in any Budget, a greater amount ought to have been allotted for irrigation facilities. It is only through that that we can increase national income of our State. Coming to the question of national income of the 80 per cent of the population of the State, I would like to point out that it has been accepted that 35 of a ton is the average production in an acre of land in normal years of good rainfall. Taking this into consideration in terms of money, with the existing prices of foodstuff, it comes to Rs. 80 per acre. According to this amount, calculated against the total acreage we get the result of 51.64 crores being the total income of the agricultural population of the State. If it is in turn reduced to national income of the agriculturist per capita

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

it comes to Rs. 72 and that is Rs. 6 a month. When I have dealt with the income of the 80 per cent of the population while speaking on the national income, what will be then the income of the 20 per cent of the remaining population? The income of the remaining 20 per cent of the population is Rs. 128·36 crores and the national income per capita is Rs. 642 per year. With this basis in view, I would like to draw your attention to the fact that how oppressive has been the taxation on the agricultural population. It may look strange because you may be imagining that they may get more income because the price of foodstuffs is more. It is a naked truth that the agriculturist is taxed very heavily and I am going to prove it.

As I have already said, the national income per capita of the agriculturist is Rs. 72 per year and towards the budget of the State he contributes nearly 2·3 per cent of his income as direct taxation in the shape of land revenue, 9·2 per cent in the shape of indirect taxation, so much so 11·5 per cent of his income is withdrawn by the State for the maintenance of Government. It is true that any Government has to maintain its glory and prestige to vindicate the law of the land. But not at his cost. By withdrawing 11·5 per cent of his precious revenue of Rs. 72 per year, he is left with Rs. 63·11·0 for the whole year to live upon. I beg of you to kindly create conditions in such a manner as to enable the agriculturist to lead a more endurable life. When this income is taken into account, it works out at three annas per day. No human being can maintain himself with that amount. I have dealt with this subject enough and I believe you have been convinced that the taxation on the agriculturist is oppressive and therefore the proposal of the Government to tax him further in the form of health cess, education cess and other taxes should be given up.

Sri G. A. THIMMAPPA GOWDA (Arkalgud).—Will that remaining 20 per cent include N. G. Os.?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I said population. It includes all men and women.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—How many are agriculturists?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—80 per cent of the population live on agriculture?

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—What is the basis?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Census figures, and if the Census figures are questioned, I am prepared to produce the necessary records. I am sorry there has been a little interruption.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—That adds pep.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Quite sure; I make use of that pep.

Having deliberated on the oppressive method of taxation and the desirability of not pursuing the present policy of additional taxation.....

Sri D. DEVARAJA URS (Hunsur).—What about the other 20 per cent?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I am sorry. The other 20 per cent of the population make up the national income of Rs. 128·36 crores and contribute 8 per cent of the total income towards the State's budget while the peasant population whose income is 51·64 crores contribute 11·5 per cent of their income. That is so far as taxation is concerned.

I am grateful to the Hon'ble Speaker for his magnanimity in having given me an opportunity and I am sure that he will also give me some more time because I have got so much to say and so little time.

Coming to the present Budget of our State, one single sentence is significant in the speech of the Hon'ble Finance Minister and that is that "the savings have been offset by increases in expenditure on other inevitable items of the expenditure in other directions." What is the object of that economy measure? I thought it was just to reduce the deficit. That is what the Hon'ble Finance Minister also thought when he made the speech last year. Was that economy achieved by retrenching peons, by withdrawing the lunch allowance to the officials of the

Legislature Secretariat, by depriving the livelihood of Civic Guards of Watch and Ward? This is how that retrenchment has been effected. You have deprived their families of the means of existence.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—There is retrenchment in Gazetted posts also.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I stand corrected that in addition to these cases, certain Gazetted posts have been retrenched. But certain new posts with huge salaries have been created, while the same order has not been followed so far as the low paid officials are concerned. You have simply built that savings out of the blood of innumerable number of families. You have unnecessarily hit hard on the people who are not in a position to bear that.

Sri Kadidal MANJAPPA.—What is the proportion of Gazetted posts compared to the number of non-Gazetted officials?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I will be pleased if the Government gives me information.

So far as that item is concerned, I submit that the principal with which that economy measure was adopted has not been fulfilled. I only pray that all those retrenched people who were the victims of this unwise policy of the State be restored to their original positions.

Sri D. DEVARAJ URS.—So no retrenchment?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—You want them to be absorbed in the vacancies?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Yes. The next question is about the food control. I will not dwell at length on this because the time at my disposal is too short, but I only mention that by decontrol the Government not only would have saved the expenditure they are incurring on establishment and the subsidy but also they would have got about three or four crores of rupees if they had released the foodstuffs in stock. So much of money is held on food stocks. If this amount had been released, Government could have used it much better. With this amount of money they are holding stocks

about which they are not quite certain. On many occasions it may be seen that some of these stocks represent merely book balances, and it will not be true. I only suggest that there is an opportunity of rendering the stock in more than one occasion to be merely of academic interest.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—So far as the stock is concerned, it is actual, physical and also can be demonstrated.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—But still, I feel that by decontrol they would have added a lot of money to the tune of nearly four crores of rupees to finance the nation building activities.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Four crores in one year?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—342.54 lakhs is the amount spent on holding stocks of food, the stock as it stands on 31st September 1952.

Sri T. MARIAPPA (Mysore City—North).—The stock is being moved every day.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—You may move it or reduce or the stock may increase; it represents the use of liquid cash.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Is it the suggestion of the Hon'ble Member that Government should not stock any foodgrains? Is it the suggestion from your party?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The suggestion of our party as expressed by me is to decontrol.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Even after decontrol, is it your specific suggestion that Government should not stock any foodgrains and that they should not build any reserves? If we have to build reserves, it is inevitable that amounts will have to be invested.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—When the Government place their proposal before us, the party will give a decision about it. It is a hypothetical question. (Laughter.)

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I earnestly solicit your view in the matter.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The party will decide about it.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—First of all decontrol and then we will think of it.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Coming to the next question of sharing income-tax earnings with the Centre, it is to be seen that the percentage is determined on the net proceeds. The net is the gross minus expenditure. We have no control over the scales of pay given by the Centre.

10 A.M.

But we are asked to share the net profit, and, even of that net profit, the Centre retains 42·5 per cent. So the percentage the Centre will have on the income-tax collection will be something more and that more is equated to the cost of establishment. Therefore, I submit that the percentage that the State will have towards the earnings of the income-tax is low and needs revision.

Coming to the next question, I would like to dwell on one important factor, that is the Sinking Fund. Much has been spoken about the deficit. Our leaders say Rs. 4 crores; some others say it is nothing; somebody states it is adjusted.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Everybody admits Rs. 4 crores.

Mr. SPEAKER.—Minus one lakh. Rs. 399 lakhs you said.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I stand corrected.

Mr. SPEAKER.—That is what you said.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I will not take any time of this House so far as this point is concerned. Much water has already flown under the bridge and I hate repetition. Now the most important portion of the Budget in my opinion is the Sinking Fund. Yesterday it has been explained that we are having Rs. 29 crores of State debt. It may be true that out of these Rs. 29 crores we will have a set off with the Centre and that set off amounts to about Rs. 5 crores. Still we have Rs. 24 crores. As a cover for a loan of Rs. 24 crores, the Sinking Fund that you have maintained is about Rs. 474·97 lakhs; that is Rs. 4·74 crores as on 1952 and the Fund will be 5·74 crores as in 1954. If the Sinking Fund is given a set off to the total loan, the net loan the State will have to repay is about Rs. 30 crores. What

is the Sinking Fund that you have? Zero. I say that, because the public debt that you have to repay in 1955 is Rs. 163·44 lakhs. In 1958 it is Rs. 508 lakhs. The total of Rs. 671·5 lakhs of loan is to be repaid in the year 1958. Against this you have a Sinking Fund of Rs. 574 lakhs as it stands in 1954 plus the additions in the coming years till 1958. Perhaps you will never be in a position just to raise the Sinking Fund to the level of the amount of repayment. Beyond that, in 1961, you will have to re-pay Rs. 599·73 lakhs. In 1963, you will have to repay Rs. 895·58 lakhs in addition to the Rs. 1,220 lakhs of loan drawn from the Government of India. What is your position? By 1961 you will not be in a position to raise your Sinking Fund to the level of repayment. Then how else to meet it? The natural remedy is to float a loan, a conversion loan. What does the conversion loan mean? Extra interest. What is the interest that you are paying already? Rs. 90 lakhs. What will be the interest in future? It will be Rs. 1·5 crores. What a huge commitment on the State? How is it we have been landed in this helpless state of affairs? Why was not that contribution to the Sinking Fund adjusted in proportion to your commitment formerly? So I submit to the House that we are facing a serious crisis so far as the Sinking Fund is concerned. We are not in a position to repay our loans. We should add on to the Sinking Fund a larger proportion than what is being done at present and therefore I counsel insight. Whatever may be the deficit, you should add on more towards the Sinking Fund and see that the State has the necessary credit-worthiness, because it is the credit that matters in nation building activities. It is the capital outlay outside the revenue account that brings you prosperity. It is to be met by the loans that you raise. You can get loans only when you have credit-worthiness. Have you the necessary funds to cover the loan? Therefore I appeal to you that a larger percentage towards the Sinking Fund is to be set off and the amount that is being paid now is insufficient.

Mr. SPEAKER.—You have exceeded the time-limit.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The Speaker has already reminded me the hard fact that I have exceeded my time-limit, but I have a lot to say. I am not anxious to hear my own voice, but I thought I could be of some use to the State to build up a firm State, a stable State, but unfortunately I have the time-limit.

So far as the debt service is concerned, why is it that the Government are so indifferent towards these investments? You have invested Rs. 10.92 crores on industrial concerns. Have you the balance sheets? I do not know whether you maintain profit and loss account. The provisions in the Budget merely show the estimated receipts from these industrial concerns during the year. The provision in the expenditure merely shows the expenditure that you have to meet. It does not give a picture as to how much of profit the industrial concerns contribute to the general Revenue. It is merely a Receipt and Expenditure Statement. It is impossible to know whether these industrial concerns are yielding any profit at all. Because profit and loss account is not maintained, profit and loss account is not furnished. I am stressing on this point in the interests of the State. I appeal to Government and I once again warn the Government that unless they have this profit and loss account and watch the progress of the industries, the yield from this investment of Rs. 10 crores on which you are paying interest will be very little and in future years you will be meeting even the establishment charges, etc., out of your net revenues and these industrial concerns will be more a liability to you than an asset.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Every one of the Hon'ble Members knows that all the industries have got balance sheets and they get them audited by the Accountant-General.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I would very much like to know of it. I have seen in the Memorandum that Rs. 10 lakhs is proposed to be adjusted towards the profits from these Companies, towards interest charges I

believe. Even those Rs. 10 lakhs are a very rough estimate. That is what the Government say. If you had really profit and loss account up-to-date, you would have known what were the profits from the industrial concerns. So, it is stated in the Memorandum on a rough basis that you are going to adjust Rs. 10 lakhs. You cannot be sure of your rough estimate. That is why I said it is in the interests of the State to watch the profit and loss account.

Sri Kadidal MANJAPPA.—They are watching.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—If you are watching, you will know that Rs. 84 lakhs given by the electricity scheme to the general revenues is not a revenue at all, because the capital outlay on the electric scheme is Rs. 21 crores and what is the interest on it? You have not adjusted the interest in the balance sheet. The revenue and expenditure in the Electrical Department in the Appendix shows that interest is not adjusted. Supposing interest to be adjusted becomes Rs. 94 lakhs then what you get from the Electrical Department is a big zero. I am just suggesting here that greater care should be devoted towards the industrial concerns and the shares invested in the Joint-Stock Companies. Do you know you have not received interest on nearly Rs. 1.1 crore of your capital investment in the Joint-Stock Companies? Do you know that you can never realise any dividends from these Joint-Stock Companies? Do you know that the land revenue collections are not efficiently done and that there are Rs. 90 lakhs in arrears? Do you know in future years, say in the course of one or two years, the D. C. B. Statement of Land Revenue will show a balance equal to the revenue demand of the coming year? Has the department been inefficient? I am just putting these things before you to have a cautious policy and I counsel insight and wisdom. Thank you very much.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ—ಉತ್ತರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂಝರ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರವರ ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಏನು ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ! ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರವರ ಭಾಷಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು, ಅಲ್ಲದೆ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲೇನೂ ಹೊಸದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಭಾಷಣ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದೇ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಅಂದಿನ ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅದೂ ಅವರು ಹೋರಾಡಿ ತಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ಅವರು ಆಗಲೂ ಸಂಸಾರ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ನಮ್ಮನ್ನೇ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿತೆಂದೇನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೋದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅವರೇನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇವೊತ್ತೂ ಅದೇ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಿಸರ್ವ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ wild ಆಗಿ, reckless ಆಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬಹುದು, ಎರಡು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬಹುದು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳೋ ಕೆಸಬಾಯಿದಾಸ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುವವರು ಏನೆಂದಾರು? ಜನಾಬ್ ನಾಯಕರ ಯಾವುದೊಂದು ಪಾಯಿಂಟೂ ಕೂಡ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಅವರ

ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿರುಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ! He is now resting on his past laurels ಎಂದು ಜನರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇಶ ಹೇಗೆ ಪುನರ್‍ರಚನೆಯಾಯಿತು, ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಿದರು, ರಾಜ್ಯಾಂಗರಚನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇನು, ಮೈಸೂರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಲ್ಲವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೊಂದನ್ನೂ ನೋಡದೆ, ಮೈಸೂರಿನವರೇ ಬೇರೆ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದವರೇ ಬೇರೆ, ರೈಲ್ವೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇಂಕೆಂಟಾಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಡಕೂಡದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದರೆ.....

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—He is misquoting, Sir. ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದನೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ನಾವೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುವುದು ಅಪಪ್ರಚಾರವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಫೆಡರಲ್ subjects ಆಗಿ, ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ನಾವೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನೂ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ನೀವೇ ಮೊದಲು ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೂ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆವು. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಒಂದು ದೇಶದ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗ ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು. ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ನಿನಿಂದಾಗಿ

ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಮುನ್ನೂರ ನಲವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಕೇಂದ್ರದವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೂ a progressive State like Mysore must receive additional help ಎಂದು ಹೇಳಿ, 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ negotiations ನಡೆಸಿದವರು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂಸಾಹೇಬರವರಿಗಿಂತ ಪ್ರತಿಭೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅನುಭವದಲ್ಲಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಮಾನ್ಯತೆಯಿರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ—ಹೊಸನಗರ).—ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿರುವುದೇನು?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಖಜಾನೆ ಬರಿದಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಕೃಷ್ಣ ರಾಜ ಸಾಗರವೂ ಬರಿದಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇರಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೊರಕಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆತಿದೆ, ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದರೆ, 1949-50ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿ. ಎಂ. ಎಫ್. ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ, ಸಾಲಗಳಿಗಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಪ್ರೈಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಬಿ' ಭಾಗದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಏನು ಸಾಲಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು 1930ರಿಂದ 1946, 1946 ರಿಂದ 1950, 1950 ರಿಂದ 1952 ಈ ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. 1930 ರಿಂದ 1946 ವರೆಗೆ distress ಇತ್ತು, ರಿಟ್ರಿಂಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮಿತಿನೇಮಕವಾಯಿತು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ.

ಎರಡನೆಯದು 1940 ರಿಂದ 1946ರವರೆಗಿನ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಯುದ್ಧಕಾಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಬಾಕಿಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಜರ್ವ್ ನಿಧಿ ಕೂಡಿತು, ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇಂಫ್ಲೇಷನ್ ಇತ್ತು. 'ವಿಂಡ್‌ಫಾಲ' ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿತು, ನಿಜ. ಇದು ಇದ್ದುದು ಒಂದು ಕಡೆ ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆ ಹಣದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು rebuild ಮಾಡಬೇಕು. ನೇಷನ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ರಿಜರ್ವ್

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಲವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಾಲವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. 1947 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಸಾಲ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ತಲೆಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇಮುಂತ್ರ ಅನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ—ಅವರಿಗೆ vision ಇರಲಿಲ್ಲ, ideas ಇರಲಿಲ್ಲ, ಏನೋ ಕಾಲ ತಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಗ್ರೋವೋರ್ ಫುಡ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇರೀತಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ 1942-43ರಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಆಗ ಇಮಾಂರವರೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನೀರಾವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗ್ರೋವೋರ್ ಫುಡ್ ಹೆಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾಮ ಗಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲಿ; ಆಗ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಫಲ ಅಥವಾ ವಿಫಲವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ವರ್ಷ ನಾವು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆತಿದೆ, ಎಷ್ಟು ನೀರಿನ ಕ್ಷಣಮಾಡಬಹುದು ಮುಂದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂ ಗಾಯರು

“The percentage of irrigated area is less in Mysore when compared with other places”

ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಪಂಜಾಬು, ಬೀಹಾರ್ ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. ಅವುಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ large river-fed areas ಇವೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮಷ್ಟು ನದಿಗಳ ನೀರನ್ನು exploit ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಶೇಕಡ 63 ರಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನದಿಗಳ ನೀರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ exploit ಆಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು, ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ನವರು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂಚೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 26 ಸಾವಿರ ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳು ಬಾಕಿ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಮಲೆ ನಾಡು, ಕಾಡು. ಬಾಕಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚದರ ಮೈಲಿ ಕೂಡ flat ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 280 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ತರಿಯಾದರೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 600-700 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶ ನೀರಾವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಡಮೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಹತವಾದ ಸ್ವಯಂತ್ಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಭದ್ರಾತುಂಗಾ ಜಲಾಶಯಗಳು ಮುಗಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—It is the minor irrigated area that gives

relief. My object is Government should immediately concentrate on taking on hand minor irrigation works.

Sri T. MARIAPPA.—For the last six years most of the G.M.F. schemes are concentrated on minor irrigation works. In fact, we are spending Rs. 15 lakhs on restoration, Rs. 5 lakhs for desilting minor tanks, Rs. 25 lakhs on repairs of river channels, putting up of pick-ups, anes and anecuts. I have to quote one instance—100 pick-ups were constructed to irrigate nearly 6,000 acres of land.

Another peculiar feature in Mysore is the supply of power to irrigation pumps. I believe 4,000 pumps are in service ever since the inception of irrigation in Mysore through Electric Pumps.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಜರ್ವ್ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ most productive worksಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು productive works ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತಲ್ಲ ನಾಳೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಆಹಾರ ಸರಬರಾಜಿನ ಸಬ್ಸಿಡಿ ವಿಚಾರ ಯಾರೂ ಮರೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿನಂತೆ ಮಾರಿ ಎಂದು ಒಂದುಕಡೆ ವಾದಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆಕೊಟ್ಟು ರಿಜರ್ವ್ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಮಾಂರವರು. ಹಿಂದೆ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿತ್ತು. ಅದಕಾರಣ ಆರು ಏಳು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳಿಂದ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳವನ್ನು ಕೂಡ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನೆನೆಸಿದರೂ ನೆನೆಯದೇ ಯಿರುವಂಥ ಕಲ್ಲು ಜೋಳವನ್ನು, ಮುಗ್ಗಲು ಹುಳಿತುಹೋದದ್ದು ಕೂಡ ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕದೆ

ಕೊರತೆಯಿದ್ದು ದರಿಂದ ಜನರ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಆರೇಳುಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳಿಂದ, ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕದಿಂದ, ಆಹಾರ ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನರು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಮೆಂಟು, ಪಿಗ್‌ಐರ್ನ್, ಸ್ಟೀಲ್ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ; ಕೆರೆಗಳು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಯಿತು, ಈಗ ಎಷ್ಟಾಗಿವೆ ಎಂಬದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಲಿ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡ ರಿವೇರಿ ಮಾಡಸಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ನೋಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ನನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 13-14 ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಬರೀ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—It is true that 5 big tanks were constructed during the ministership of Sri J. Mohamed Imam.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸೇತುವೆಗಳಿದ್ದವು. ಈಗ 29 ಸೇತುವೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ national assets ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಏನೊಮಾಡದೆ ಕುಳಿತಿರುವವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರುಬೇಕು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೊಗೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಿಕ್ಕಿದರೂ ಅಂಥವಳಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ credit ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿ; ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. 'ಉಪ್ಪುಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಮುಸ್ತಿನತನಕ ನೆನೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಅವರೂ ಒಪ್ಪಲಿ, ಅವರು ಮಾಡಿದುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಎರಡು ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು, ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳು, ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿವೆ! ಒಂದೊಂದು ಹೋಬಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು consolidate ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಶುದ್ಧ ಅಪಧ. ನಾವು ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಫಲ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಈಗ 300 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಎಫ್. ಜಿ. ಓ. ಗಳಿಗೆ ಏನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಆದರೆ ಈಗ 6½-7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಉಳಿದುದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ವೇತ್ಯಾಸ್ತ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜನ ಮನ್ನಣೆಕೊಡಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ವಿಪರೀತವಾದ ಡಿಫಿಟಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೋದಸಾರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ 101 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತು, ಆದರೆ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು 53 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಯೂ ಕೂಡ ಖೋತಾವನ್ನು 53 ಲಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಹರ್ಷದಾಯಕವಾಗಿರಲೆಂದು ಖರ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

11 A.M.

ಎಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂತೆ, ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ತಾವು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸದಾ ಗೊಣಗುಟ್ಟುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳಿಂದಲೇ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೀರಿ ಹಣವನ್ನು ಮಿಗಿತಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ವಿಚಾರಗಳು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೂಲಂಘನವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡದೆ, ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಬದ್ಧಿರತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಯೇ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತೀರಾ ಆಫ್‌ಸಾಂಡ್ ಆಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ನಾನು ತಮಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ at a glance ಹೇಳಬಹುದಾದಂಥ ಬಾಬುಗಳೆಂದರೆ—Expenditure under Revenue Head—ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷವನ್ನು ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರತಕ್ಕ 25 ಲಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

Items No. 18 and 19 ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 6-7 ಲಕ್ಷ ಉಳಿಸಬಹುದು, ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ 1½ ಅಥವಾ 2 ಲಕ್ಷ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 112 ಲಕ್ಷ ತೋರಿಸಿದೆ; ಇದನ್ನು 110 ಲಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಡಿಫಿಟಿಟ್ಟಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಇದ

ರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಬಹುದಾದ ಬಾಬುಗಳು ಅನೇಕ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ಒಂದು ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು “ ನೀವು ರಿಜರ್ಟಿನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಿರಿ ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ನಾವು ರಿಜರ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಉಗಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಎತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುವಾಗ ಸಾಲವೆತ್ತತಕ್ಕದ್ದು ವಿವೇಕವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಿಜರ್ಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡೋಣ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಒದಗಿದ್ದುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಿರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮೆಡಿಕ್‌ಲ್ ಮತ್ತು ವೆಟರಿನರಿ ಬಾಬಿಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನನದ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮರಣದ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೇ ಹಣವನ್ನು ವಿಸೇಷವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದ ಜನ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಏರಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. All these combined factors have contributed to the improvement of the population. ನಾವು ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಈ ಒಂದು ಹೆಲ್ಪ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. A sick nation can never rebuild a country.

ಹೀಗೆ ವೆಟರಿನರಿ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ

ದಿವಸ 25 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ದನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಲೀಫ್ಟ್‌ಗೋ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆತಂದು ಜಾನುವಾರುಗಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿದಂತೆ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿನ ಜಾನುವಾರು ಸೇವಸ್ಸನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ದನಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮಗೊಂಡು, ಅವುಗಳ ರೋಗದ ಹಾವಳಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಮೇಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಫಲ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಅಂಶಗಳೊಂದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಸುಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆಮಾಡಿರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಬಾಬಿನಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಶಿವಾಯಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೋಳಿ, ಕುರಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೆಡಿಕ್‌ಲ್, ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಹೆಲ್ತ್ ಮತ್ತು ವೆಟರಿನರಿ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಜನ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡು, ರೋಗದ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ದಿನಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಅವರು ಹೊಟ್ಟೆ ಊದಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ನರಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದು, ಜನರು ಸುಖವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ದಿಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಉದಾರ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಬೈಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತು, ತಾವು ಹಾಗೆ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದು ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ಈ ದಿನಸ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೈಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ):— ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನೇನೋ ತರಿಸಿದಿರಿ. ಅವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರಿಪೇರಿವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನುರಿತ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಅವುಗಳಿಂದ ಆದ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು? ನಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದಮೇಲೆ ತಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ:—ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ನುರಿತ ಡ್ರೈವರ್ಸ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಒಂದು ವರ್ಕ್ಸ್‌ಹಾಪನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿಮಾಡಲು ಮೆ|| ಹ್ಯಾರಿ ಫರ್ಗುಸನ್ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವು ಹಾಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳೇ ಒಂದುತರಹ ನಮ್ಮ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳೇ ಒಂದುತರಹ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾದ ದರದಲ್ಲಿ ಹೈರ್ ಪರ್ಫೋಮೆನ್ಸ್ ಸಿಸ್ಟಂಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು

ಇದರ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳೇನಿದ್ದರೂ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಇಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಹೊರತು ಬಾಕಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಇವು ಅಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಉಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎನ್ನಿದರೂ ಇವು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರ ಕಪ್ಪು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಬಹುದೇ ಎನಿಸಿ ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಖಾಸಗೀ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೀತಿ. ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಬಲವಾದ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಂದ ಉಳುವಂಥ ಪ್ರದೇಶ ಕಡಮೆ. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಇದು ತೀರ ಅವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಖಾಸಗೀ ಕಂಪೆನಿಗಳವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು consolidated idea ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಆ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ—ಆ ಪಾರ್ಟಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ—ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಬರುತ್ತಿವೆ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಒಂದೂವರೆ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಅದನ್ನೇ 4 ಸೇರುಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇದಿನ್ನೂ ಇಜ್ಜೋಡಿಯಿರಬೇಕು. ಇದು ಪಳಗಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚಕಾಲಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸು

ತ್ತಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ “ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಘಟ್ಟಯಾದ ನೆಲದಮೇಲೆ ಕಾಲನ್ನಿಡಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದೀರಿ, ಹಾಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತಿರಿ” ಎಂದು. ಡಿ-ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗೆ ನಾವು ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೇ ಶಿವಾಯಿ ಏಕಾದಂ ಹಾರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇದನ್ನು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಡಿಲಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

I think the Socialists have got faith in controlled economy. We are working in a mixed economy. In all humility, I suggest to the friends on the opposite side to continue to have a little faith in controlled economy. In these days of shortage of essential commodities it is the height of folly to decontrol and create chaos in the economic sector. I do not want to urge for control which was in existence in war time. Usually wartime economy must give place to a lesser sort of control. That would be a difficult matter unless we are prepared to have controlled economy.

ಈ ವರ್ಷ ಸಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 20 ಇದ್ದರೆ ಬೆಳೆಯಾಗದಿರತಕ್ಕವರು ಶೇಕಡ 10 ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕ ಶೇಕಡ 20% ಭಾಗದ ಆ ಜನರಿಗೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 2 ಸೇರಿನಂತೆ, 1 ಸೇರಿನಂತೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ cost of cultivation ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇತ್ತಲಾಗಿ ಕೊಂಡುತಿನ್ನತಕ್ಕವರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತುಲನಮಾಡಿ ಉಭಯತ್ರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಏಕಾದಂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ

ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಯಾವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾದರೂ ಇದು ಸರಿಯೆಂಬುದು ಹೊಳೆಯದೆ ಇರದು.

ಇರತಕ್ಕ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ Financial position ಬಹಳ sound ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಈ ದಿನವೂ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಹೊರತು ನಿಜಾಂಶನೋಡಿದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಭವನಕ್ಕೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಷ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಈ ವರ್ಷ 5 ಲಕ್ಷವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿ, ಇನ್ನು 5 ಲಕ್ಷ ಉಳಿಸಿದರೂ ಉಳಿಸಬಹುದು; ಅಥವಾ ಈ ಖರ್ಚನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೂ ಹಾಕಬಹುದು. ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಉಳಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಅನುಮಾನಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. After all, a budget is merely an estimate of accounts. ಈಗ ಇವರು ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ, ಆಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ financial position sound ಆಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ :—ಹಾಗಾದರೆ ಇದು ತೋರುಗಾಣಿಕೆಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟೇನು?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ :—ನಮ್ಮ financial position sound ಆಗಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೋನ್ ಎತ್ತಿದರೆ ಈಗಲೂ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಬಲವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಜನರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ಕೆಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಕಳವಳ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಆರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಡಿಸ್ಟ್ರೆಕ್ಟ್ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು.

A feeling of frustration is oppressing them perhaps.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ—ಇದು ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟಲ್ಲ. ಜನರು ಅಷ್ಟು ನಿರಾಶರಾಗಲು ಏನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಖರ್ಚುಬಾಬುಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಭಾರತದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಮಗೆ ಧನಸಹಾಯ ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನಂಥ ಆಡಳಿತದ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೋಂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮವರು ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಬರೆ ದಿರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಒಬ್ಬರಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ :—ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಬಂತಲ್ಲಾ ಆ ಕಾಗದ ಹೇಗಿತ್ತು ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ :—ಅದರಿಂದಲೇ part (B) ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರನ್ನು part (A) ಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆರಿಸಿದೆವು ; ಆ

ಕಾಗದಕ್ಕೆ protest ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೇಂದ್ರದವರೆಂದರೇನೂ ಹೊಸಬರಲ್ಲ. ಅವರೂ ನಮ್ಮವರೇ.

ಹೀಗೆ ಒಂದುಕಡೆ ನಮ್ಮ material assets ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅತ್ತೆಕಡೆ moral assets ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರಿಗೊಂದು prestige ನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಇದರ ಸುಖಬಂದಾಗ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೀರಿ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet at 11-15 a.m.

The House adjourned for Lunch at Forty-five Minutes past Ten of the Clock and re-assembled at Fifteen Minutes past Eleven of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲ ಗೂಡು) :—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯಂಗಾರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬಡಜನರಿಗೆ ಈ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟಿನಿಂದೇನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಈ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಈವರ್ಷ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸ ಪ್ರತಿಸರ್ವ ವೂಕೂಡ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 'ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಸರೀತವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸಿಂಕಿಂಗ್ ಫಂಡ್ ಕೂಡ sink ಆಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಕೊನೆಗೆ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಹಾಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದಿರಿ' ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ಪೆಡಂಭೂತ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ, ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ, ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣ ಎಷ್ಟಿತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದೆ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು 112 ಇದ್ದವು; ಈಗ ಸುಮಾರು 220 ಇವೆ; ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು 570 ಇದ್ದವು; ಈಗ 750ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿವೆ; ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು 8,500 ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 9,600 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲಾ-ಕಾಲೇಜು, ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ಇವೆರಡೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ; ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇರೀತಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, 1947 ರಲ್ಲಿ 400 ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿದ್ದವು; ಈಗ 510 ಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಯಿವೆ. ಆರೋಗ್ಯಕೇಂದ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವೇ ದೇಶದಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಜನರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕೇಂದ್ರಗಳು 68 ಮಾತ್ರ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು 200 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಮಲೇರಿಯ ಗೆಡ್ಡೆಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆದವುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಹಸುರಾಗಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಜನಗಳು ಇಂದು ಎಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಕಾಯರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೃಷ್ಟ ಪುಷ್ಟರಾಗಿ ಕಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೇ

ಸಾಕ್ಷಿ. 1947ರ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರಮುಖದಲ್ಲಿ ಈ ಕಳೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ಒಂದೇಸಮನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ 68 ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ 2,800 ರಿಂದ 5,000 ಕ್ಕೆ ಏರಿವೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹಿಂದೆ 228 ಊರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಕೇವಲ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 500 ಊರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಊರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪಶುವೈದ್ಯ ಶಾಲೆಗಳು 119 ಇದ್ದವು. ಈಗ 200 ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದಕ್ಕಿರದರಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುವ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಹೋದೇವೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಜನರು ಕೂಗು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಏನಾದರೊಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬಂದು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಮಗೆ ಸ್ಕೂಲುಬೇಕು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಬೇಕು, ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿಟ್ಯುಗಳುಬೇಕು ಎಂದು ನಾನಾಕಡೆಯಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ತರತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಖಂಡರುಗಳು ರಾಜ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ದೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೂಡ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ, ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.)
ದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲಸ
ಗಳಿಗಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಕೂಡದಾ
ತ್ತೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು
ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೋ ಅರ್ಥ
ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—Returns
ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.—ಆಗಲಿ
returnsನೇ ನೋಡಿ. ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದು
ತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದ
ರಿಂದ ಮಲೇರಿಯಾ ಹಾವಳಿ ಕಡಮೆ
ಯಾಗಿಲ್ಲವೇ? ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಸಿದರೆ ಆ ನೀರು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ
ಒದಗಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ
ನಿಮಗೆ returns ಇನ್ನೇನು ಕೊಡಬೇಕು?
ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ತಾವು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ
ಮಾಡಿದ್ದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸಮ್ಮನೆ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ?
ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಅವರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ದ್ವೇಷದಿಂದ, ಅಸೂಯೆ
ಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಎಳೆಂದೂರು-ಅನು
ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಾವು
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!!

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.—ಹೀಗೆ ಜನರ
ಕೇಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಅವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನೂ
ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತ ಖರ್ಚುಮಾಡು
ತ್ತಿರುವಾಗ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದು
ಹೇಗೆ? ಹಣವನ್ನು ಮಿಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?
ಈಸಾರಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ
6ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು
ನೋಡಿದರೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡು
ತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿವರ್ಷವೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ
ಇಲ್ಲವೇ? 1946-47 ರಲ್ಲಿ 362.50 ಲಕ್ಷ
ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಖರ್ಚುಮಾಡು

ತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ 1953-54 ರಲ್ಲಿ 1,008.60
ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಇದಿಷ್ಟೂ ಯಾವರೀತಿ ಬಂದಿರಬೇಕು? ಹಿಂದೆ
ಯಾವ ಫಂಡ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಈ
ವದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ National Services
ಗಳಿಗೆ, ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು
ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷ ಸಾಲ ಎತ್ತಬೇಕು
ಅಥವಾ ಒಂದು ಹೊಸತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕ
ಬೇಕು—ಇವೆರಡೇ ಮಾರ್ಗಗಳು ಉಳಿದಿರು
ವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ
ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ
ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು
ಅಷ್ಟು ನ್ಯಾಯವಾದ ವಿಚಾರವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ
ಬಹುದು. ಎಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂಳಿದಿರುವುದು
ಸಾಲವೆತ್ತಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ರಿಟ್ರಿಂಜ್‌ಮೆಂಟ್
ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಲವೆತ್ತುವುದರಲ್ಲೇನೋ
ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ
ಅದಕ್ಕೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆಯ
ಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರ ಅನು
ಮತಿಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಲವೆತ್ತುವುದು
ಅಷ್ಟುಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ರಿಟ್ರಿಂಜ್‌
ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಾಡಬಹುದೋ
ಅಷ್ಟೂ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದವರು ತ್ವರೆಯಿಂದ
ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಎಷ್ಟೇ
ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು
ಹಾಕದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಈಗ ಏನೇನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳವೆಯೋ ಅವು
ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಾ
ಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡು
ತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡಬೇಕಾ
ಗುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ
ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯ
ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟ
ಬೇಕು. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ? ನಮ್ಮದೇಶ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಜನರು ಮುಂದಾ
ದರೂ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ, ತೆರಿಗೆ
ಹಾಕಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ

ಮುಂದುವರಿಸಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಯುಕ್ತ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಗೊಳಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಖೋತಾಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರಾದ ಅದನ್ನೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಓಬೀರಾಯನ ತಪ್ಪು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನವ ಸ್ತ್ರೀಮಾಫ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯ inevitable ಆಗಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೋ ಹಾಗೆಯೇ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಲೇಬೇಕು. We have to pay a price for everything. ತೆರಿಗೆಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಡ್‌ಮಂಡ್ ಬರ್ಕ್ ಹೇಳಿರುವ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದುದು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ : "To tax and to please people is not given to men any more than to love and be wise". ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಬರಲಿ, ಟೀಕೆಗಳು ಬರಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲೇಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ಬೇಡ, ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾತ್ರ ಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅಕ್ಕಿಯಮೇಲೆ ಆಸೆ, ನೆಂಟರಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಎಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ರಿಟ್ರಿಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣದ ಉಳಿತಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಹಾಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಇದೇನೋ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ರನೇಕರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವಶ್ಯಕವಾದ economy ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಹಳದಿನಗಳಿಂದಲೂ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ, ವೃಥಾ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆರಡನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲದೆ, Animal Husbandry ಇಲಾಖೆಯೆಂದು ಬೇರೆ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈಗೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ S.D.O. ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆಮೇಲೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನೂ, ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗಳೂ, ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.)

ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎಲ್ಲಗೂ ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಪೇಷಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕೊರ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ ಒಂದುಮಾತು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಫಾಯಿದೆ ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲೇಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕೆಚ್ಚಾ ಮೂಲುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಎಂಬವೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡುಬಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

11-30 A.M.

ಇದೇ ರೀತಿ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್, ಫಾರಿಸ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಗಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ 'ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್' ಬೆಳೆಯುವ ತಿರುವಾಂಕೋರ್ ಕೊಚ್ಚಿ ಇಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Surcharge on agricultural income ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅನಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ

ದಿನ ಏನು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ; ಅದರ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲೇ ಬೇಕು. ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Those who had taken part during the debate on the Address may not be preferred to-day.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಹೊನ್ನಾಳಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಹೇಳಿ ಜನರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಬರೀ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು; ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 36 ಕೋಟಿ ರಿಜರ್ವ್ ಇತ್ತು, ನಿಜ; ಆಗ ಕಾಲಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ; ಇದನ್ನು unproductive ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಇದರಿಂದ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. 1955-56 ರಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ನೀರಾವರಿಗಳಿಗೆ ಆರು ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ವಸ್ತು ಬೆಳೆಯುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೇ ಲಾಭವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಣ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಇದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಣ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಹಾರ ತರಿಸುವುದೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಕಟನ ಶಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜನರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಡಾವಣೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫೆರೋ ಅಲಾಯ್ ಸ್ಟಾಂಟ್ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇದೊಂದೇ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇರುವುದು. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದಿದೆ, ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಹೋದ

ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ; ಮುಂದೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇದು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದುದನ್ನು ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಹೋದವರ್ಷ ವರ್ಗಮಾಡಿದರಾ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—1947 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; 1950 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಂದದ್ದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು 1952 ರಲ್ಲಿ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ. ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಕಬ್ಬಿಣ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಯೂನಿಟ್ ಇರಲಿಲ್ಲ ಲಾಭವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ 125 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ; ನೀರಾವರಿಗೆ 150 ಲಕ್ಷ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ 150 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಡಿಫಿಸಿಟ್ 157 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 150 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಮೂರು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಖೋತಾಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಹಾಕಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವನ್ನೇ ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ 1950-51 ರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.)

ರೂಪಾಯಿ, 1951-52 ರಲ್ಲಿ 4 ಕೋಟಿ 65 ಲಕ್ಷ, ಈ ವರ್ಷ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ನೀರಾವರಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಮಾಂಸಾಹೇಬರು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು. ಅವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ - ಸಾಲವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ - ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಸುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀರಾವರಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಖೋತಾ ಆದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಖೋತಾ ಆದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸದೇ ಹೋದರೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರತಿಫಲಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ, ಜನರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ, ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯಗಳ ವಿಷಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಲೆನಾಡಾದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಅಡವಿಯನ್ನು ಕಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಬೀಳುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಡ

ವಿಗೂ ಮಳೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಮರಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿನ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೋಕ್ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಗಮನ ಸಾಲದು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಅರಣ್ಯ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದ್ದಲ್ಲಿನ ಉಪಯೋಗ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಕೇವಲ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ; ಇದು ಸಾಲದು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಆದಾಯದ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಖೋತಾ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಹೋದಸಾರಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ; ಈಗಲೂ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 120 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗು

ತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಂದ 50-60 ಲಕ್ಷ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇದ್ದರೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ, ನೀರಾವರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಹಂಚಿದರೆ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬರಿಯ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ನೀರಾವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರ ಭಾಷಣದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, 'ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎನೇ ನ್ಯೂನತೆಯಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ 'ಸಂಸಾರ ಗುಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬಾರದು, ಧೋರಣೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಾರೂ ಟೀಕಿಸಬಾರದು, ಹೊರಗೆ ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹಣ ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟ ಭಾಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಇದು sound budget ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ವಿಷಯ ಹೇಳುವಾಗ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಡೆಬ್ಟ್ ಸಿಕ್ಯುಟಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ—ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವವರೆಂದರೆ,

ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ, ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವವರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಾಲ ಬರಬೇಕು. ಅವರು ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ; ಈ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ, ಅದರಿಂದಲೇ ಏನೂ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ, ಇವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಟೀಕೆ ಮಾಡದೇ ಯಿದ್ದರೆ, ದೇಶಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—A sound Budget and a deficit Budget are not irrenconcilable. Supposing we extend the welfare activities on a wide scale; to that extent it will be a deficit Budget. On that account it may be a deficit Budget, but at the same time it will be a sound Budget.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕಧುರೀಣರ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ—ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವಾಗಿಯೇ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗಿದೆ:

"It may be seen from the above that the expenditure is rapidly increasing in all departments on account of (1) normal increases due to increments to staff, increased cost of materials, extra staff and equipment to existing institutions,

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.)

etc., (2) expansion schemes such as opening of new institutions, etc. Unless the expenditure is curtailed ” (Page 6, Budget Memorandum).

ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ದಿನಸ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಿ|| ಮಿಡಲ್‌ಟರ್ ರವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆಯೇ “ You must curtail your expenditure ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಧೋರಣೆಯ ಮೇಲೆ, ನೀವು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಧೋರಣೆಯ ಮೇಲೆ, ನಿಮಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೋ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ನಮಗೆ return ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಯಾರೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಕೆಲವು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳೇನಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆತಂದು ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆಯಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣ ; ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಹಿಂದೆಬೀಳಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಪಾಲಿಸಿ ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ : “ ನೀವು ಒಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಖರ್ಚಿಗೆತಕ್ಕ returns ಬರುವಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಗೇ ತಾವು ಮೊದಲು ಕೈ ಹಾಕಬೇಕು, ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ

ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೊಳಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು. ತಾವು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಬಾಬು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದ್ದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವೂ ಮನುಷ್ಯರೆ ; ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬಾಬುಗಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

REPORT OF THE ESTIMATES COMMITTEE.

Presented.

Mr. SPEAKER.—Sri B. Narayanaswamy will present the report of the Estimates Committee.

Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore City—South).—Sir, I deem it a great pleasure to place before this House the first report of the Estimates Committee. I will not speak anything on the report.

Mr. SPEAKER.—Copies will be distributed now.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—Will a day be set apart for discussing the report ?

Mr. SPEAKER.—Not necessary. The Members can make use of this report.

Sri L. SIDDAPPA.—In parliamentary procedure, after the Estimates Committee report is presented, a day is set apart for discussion.

Mr. SPEAKER.—If there is absolute necessity we will consider. Generally it is not being done. It is furnished with a view to help Members.

Sri L. SIDDAPPA.—We will go through the report and we will make reference to it.

BUDGET FOR 1953-54—GENERAL DISCUSSION—(Contd.)

Mr. SPEAKER.—I call upon Sri G. Puttaswami to speak on the Budget.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು-ಮೂಡಿಗೆರೆ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—

ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಸ್ವಾಮಿ, | ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕಸಚಿವರು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ 1953-54ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಹಾಕಿರುವಂಥ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಈ ದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಅನುಸರಿಸಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸತೆಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳದಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಮಾರಾಟದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವರಮಾನ ಬರುವುದಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಂದಾಜದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಜಮೀನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನ್ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಹಣಬರಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೋ ನಾನುಕಾಣೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ವನಮಹೋತ್ಸವ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಲು ಹೋದಂತೆ ಇದೆ ಇವರ ಯೋಜನೆ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಆಹಾರಾಭಾವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ನೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಡ್ಡೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಲ್ಲ.

ದುಡ್ಡಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆದಾಯವನ್ನು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ದನಕರುಗಳಲ್ಲಿ, ಮರಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನವರಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅಳೆಯಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರೈ ನಂಬರು ನಮೂದಿಸಿ, ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ತೀರಾ ಅಲ್ಪಕಿಮ್ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಜಮೀನನ್ನಾದರೂ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾದರೂ ಐದುವಿಕರೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಆಹಾರಾಭಾವ ಕೂಡ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಮೀನುಗಳ ರೀಸರ್ವೆನಡೆದು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾದವು. ತಾವು ಈ ರೀಸರ್ವೆನಡೆಸಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಾಯಿದೆ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದೆಯೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ಜಮೀನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಾಡು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಒತ್ತುವರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಹಾಗೆ ಅಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀಸರ್ವೆಯನ್ನು ತಾವು ನಡೆಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಬರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಟಿ. ಟಿ. ಜುಲ್ಮಾನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬಾಕಿ ಇರುತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಾರ್ಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಗೇಟ್ ಕಂದಾಯ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಇದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದೇಶಖಂಡಿತ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ದೇಶೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಅವರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇಂದು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ದೇಶದ ಆಗು ಹೋಗು ಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆ. ಅವರನ್ನು ತಾವು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆಯೇ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಬರಿ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆಯಾಗಲಾರದು; ಅಥವಾ ತಾವು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸದೆ ಕೇವಲ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು? ಈ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದು ತಮಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಅದೊಂದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆ ಆ ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ತಾವು ಆ ಕಾನೂನು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕು. ಹೆಸ್ರಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖೇನ ಟಾಂ ಟಾಂ ಹೊಡಿಸಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ತಾವು ಈ ಸಿವಿಲ್ ಸ್ವಭಾವದ ಅನರ್ಹತೆಗಳು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ

ಅನರ್ಹತೆಗಳು ಹೋಗಲು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಶಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಇಡುವಂತೆ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾರ್ಯವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಸಂಸಾರಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು. ಕುಡಿಯತಕ್ಕ ದಡ್ಡ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ, ಇದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಧ್ಯ ಪಾನದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರುವ ನುರಿತ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳ ವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹರಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳವರೆಲ್ಲ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ನಾವು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಂಗದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳವರನ್ನು ಇತರ ಜನಾಂಗದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಲು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಂಶವನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳ ಮೂಲ ಭೂತ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಾವು ಬೇಗ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಾವು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಮೇಲೂ ಹಿಂದೆ ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಿದ್ದ ಹಳೆಯ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೇ ಇಂದಿಗೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ತಾವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳು ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 10-20 ಮೈಲಿ ಹೋಗಿ ಸರೈ ನಂಬರು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಶಾನುಭೋಗರುಗಳು ಅವರವರ ಫಿರ್ಕಾದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಮೇಕೆ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಹುಡುಕಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರೂ ಅವರಿಂದ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ದೊರೆಯುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಧಾರಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಸರ್ವೆ ನಂಬರುಗಳು ಎಷ್ಟೋಮೇಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಇಲ್ಲದೆ ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ದರಖಾಸ್ತು ಫೈಲುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಲೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 3-4 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇವು ಫೈಸಲಾಗದೆ ಮೂಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನೂ ಪತ್ತೆ

ಹಚ್ಚುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಿಕಾರ್ಡನ್ನು ಫೈಸಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕಾಲ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

12-00 Noon

ಆದ್ದರಿಂದ ದರಖಾಸ್ತುಗಳು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ವಿ ಲೇ ವಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ದರಖಾಸ್ತು ದಾರರುಗಳು ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು, ಈ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಫೈಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೈವಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಮೀನು ಬಡವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಡವರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅಫೀಲು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿಸುವುದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಯ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಲಿಂಗಪ್ಪ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು 1953-54 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಖೋತಾ ಆಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ, bankrupt ಸ್ಥಿತಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಅದೇ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಲಿಂಗಪ್ಪ)

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಯಾವುದೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಾಬನ್ನು ನೋಡಲಿ ಕಳೆದ ಸಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾಗಿ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಖೋತಾ ಆದರೂ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಳೆಯಾಗದೆ ಕೆಲವು ನಿರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಖುಷ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಒಂದಾಣೆಯಷ್ಟು ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಬದಲು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಖೋತಾವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ರೈತರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿರುತ್ಪಾದಕ ಹೋಗಿ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿರಬಹುದು. ಅದು ತಪ್ಪುಭಾವನೆ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿರಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೇ ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿಯಂತಿದೆ. ಮುನ್ನೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೀರಾವರಿ ಆಸರೆಯಿಲ್ಲ. ಪಾಂಡವಪುರವು ನಾಗಮಂಗಲದಂತೆಯೇ ಇದೆಯೆನ್ನಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ವರೇಕೋ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಅದರ ಕಡೆ ಎಷ್ಟು ನಿಗ ಇರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಾಗ, ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನುಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಕೇವಲ ಗೋಮಾಳಕ್ಕೆ ಲಾಯಖ್ವಾದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಆ ಭಾಗದ ಜನರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಜನರ ಗೋಳನ್ನು ನೋಡಲೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಅತ್ತೆ ಪ್ರವಾಸ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ; ಅವರೇಕೋ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು

ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಅತ್ತಕಡೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇಂಥ ಕಡೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇನಾಂದಾರರುಗಳ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ವರಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತತ್ರಿ, ಸ್ಕೂಲು—ಯಾವುವೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ಇನಾಂದಾರರುಗಳ ಕಡೆ ಕೈತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನಾಂದಾರರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆ ಕೈತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಜನರ ಪಾಡು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೆ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇನೋ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇನಾಂತಿ ರದ್ದಿ ಯಾತಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಯತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಆಮೇಲೆ, ಬೇಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳತೀರದು. ಅದರಲ್ಲೂ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ 30 ವರ್ಷಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ರಿಟೈರ್ ಆಗಿರುವ ನೌಕರರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆರಾಮವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ನೌಕರರಿಂದ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಬೋನಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಧೈತಾಪಿ ಜನರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ, ಬುದ್ಧಿ, ಹಣ, ಆಸ್ತಿ ಹೇಗೆಬೇಕೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೀತಿ, ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಳೂಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೊಂದು ದೇಶವಾದರೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜನತೆಯೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿ, ಅನೀತಿ, ಅಧರ್ಮ, ದುರಾಸೆ, ಮೋಸ, ಅಸತ್ಯತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಳ್ಳಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟ ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ—ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಲ್ಲದೆ ಬರುವ ವರ್ಷವೂ ಬಹಳವಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಆದಾಯದ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೂ, ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಅದರ ನೀತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ)

ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆಯೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಯಾರು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಏನೂ ಕೊಡದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರುಗಳು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಗೂ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು; ಅದರ ವರದಿಯೂ ಕೂಡ ಬಂತು. ಆ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರುಗಳು ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ತೋರಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿರುವುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರು ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿರುವುದು ಕಡಮೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬೇರಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೋ ಬಹುದೆಂಬುದನ್ನಾಗಲಿ ಅವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈಗ ನೀವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಭೂಕಂದಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾಕುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನೆನಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಕಂದಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕಡಮೆ ಬೀಳು

ವಂತಾಯಿತು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೋಲಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ಕಂದಾಯ ಕಡಮೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭೂಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ, ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವಿರುವ ರೈತ ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂದಾಯದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಅಥವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು, ಲಾಯರುಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಇವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 350 ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನವಿದ್ದರೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇವರು ಸರ್ಕಾರ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ರೈತರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರೋಕ್ಷವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳು ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ರೈತನಿಗೂ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ರೈತನ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುವುದು. ಈಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು 3,600 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಂದ ಹಣ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಯಾರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಯಾರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯ. ಪಾಂಚ್ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ,

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರು ಕಾನೂನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ತಾನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಗೇಣಿದಾರನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ; ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನ್ಯೂನತೆಯಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೈತ ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಜಮೀನು ಸೇರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ರೈತ ಈ ಹೊತ್ತಲ್ಲ ನಾಳೆ ತಾನೇ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಸಾಯಮಾಡಿ ಫಲವತ್ತಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ನ್ಯೂನತೆಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭೂ ಮಾಲೀಕತ್ವ ತನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಭೂಮಿ ತನಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಸೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಯಾರಿಸಲು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಹಿಂದೆಗಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರನೇಕರು ದೊಡ್ಡ ಭೂ ಮಾಲೀಕರು, ಅವರ ಗಮನ ರೈತರ ಕಡೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಏನು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇವೋ ಅವು ಈ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿ

ಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Shall we continue till One of the Clock ?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Leader of the House).—Yes Sir, let us continue till One of the Clock.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ (ದಾವಣಗೆರೆ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಕೆಲವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನೆತ್ತಿದರು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ನಿಜವಾದ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. 'ಒಲ್ಲದ ಗಂಡ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಹುಡುಕಿದ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸಂತೋಷ. ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡಕುಗಳು, ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಬೆಳೆಯು ಗುಂಪಾಗಿಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಏನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ, ನಮಗೆ ಬೇಡವಾದರೂ ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಬರುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೇ ಎನಿಸಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಟ್ಟದ್ದರೆ ಅದನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.)

ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸುಮಾರು 22 ಕೋಟಿ 60 ಲಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಚ್ಚುಗಟ್ಟಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಸಂದೇಹ ಪಟ್ಟರು. ನದಿಯ ಕಾಲುವೆ, ಅಣೆಕಟ್ಟು ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಾಮ ಬರಬಾರದು, ಅರಿತಿ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದೆಗೊಡಬೇಕು, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದರೆ, ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ರಣಹದ್ದು ಹೇಗೆ ಎರಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಬೇಕು. ಯಾರಿಂದ ಏನೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬರಲಿ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ. ಹಿಂದೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವಾಗ ಹುಲ್ಲು ತಿಂದು ಜೀವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಭವಿಸಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಭಿವಾಹನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು 375 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, 122 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ

ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳೋಣ. ಕಣ್ಣಾಸ್ಪತ್ರೆ ವಿಚಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿದೆ. ಕಣ್ಣಾಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆದಿವೆ, ಎಷ್ಟು ವಾಸಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಮೋದಿಯವರು ಬಂದಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಕ್ಯಾಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣಾಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಏನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸೇವಾದಳದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಳದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಬರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು.

ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಿಕೆಯಿದೆ. ದಾವಣಗೆರೆ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವರ್ತಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಹೇಗೆ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ

ವರ್ತಕರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸಹಾಯ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಂದ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಮುಕ್ತಕೃತದಿಂದ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಬರಿಯ ಕಾಳಸಂತೆಯಿಂದ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಹಾರದ ಮೂಲಕವೂ ಹಣದ ಮೂಲಕವೂ ಅಪಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಯಂತೂ ಒಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹಾಕಲಿ. ಆದರೆ ಇದು ಈಗ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಈಗ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವದೇಶೀ ಅಭಿವಾಸನಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ಅಭಿವಾಸವಿದೆ. ಆದರೆ ಖಾದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರದೇಶದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಉಪಯೋಗ ಬೆಳೆದಿದೆ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಖಾದಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖಾದಿಬಟ್ಟೆ ಮಾರಾಟವಾಗಿದೆ ನಿಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪ್ರೋಲೀಸು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಂಥ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಖಾದಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಏಕೆಮಾಡಬಾರದು? ಹಾಗೆ

ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅರಿಕೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು, ಆದರೆ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯೊಂದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಿಂದೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಕೂಡ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನಾವು, ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳೊಡನೆ ಸೇರುವುದು ಬೇಡ, ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಲು ಬಂದರೆ ಸೇರಿಸೋಣ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನ್ನು ಸರಿ ತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಆಹಾರಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಂಜೂರವರ ವರದಿಬಂದಮೇಲೆ ಬಳ್ಳಾರಿಯವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರೇನೂ ನಮಗೆ ಹೊರಗಿನವರಲ್ಲ. ನಾವು ಮೈಸೂರಿನವರು ಉದಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೇಷ್ಟೋ ಜನ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದಮೇಲೆ ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಖನಿಜಸಂಪತ್ತು, ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನು, ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ, ಇತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳೆಷ್ಟೋ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ನಾವು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಹಣದ ಅಭಾವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.)

ನಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವುದಿಷ್ಟೆ. ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟು ಇದ್ದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆಯೇ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಇವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಯಾರುಬಂದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚನ್ನು ಇನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ನಿರಾಶರಾಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ, ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಾಹಾಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡೋಣ. ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ಸಂಪತ್ತೂ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಶಂಕೆಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳೋಣ; ಅವರೇನೂ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರೇ. ಸಂಸಾ ನಬೇರೆ, ಕೇಂದ್ರಬೇರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮಗೆಬೇಡ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾರತೀಯರು ಎನ್ನುವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಾಡೋಣ, ಸಾಲಮಾಡಿದರೂ ತೀರಿಸೋಣ ಎಂದುಹೇಳಿ, ನನ್ನಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡೋಣ, ಬರಿಯ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕಬಾರದು, ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

12-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, 1953-54 ನೆಯ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಒಂದುಕಡೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ,

ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಎದುರುಪಕ್ಷದವರು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಚಾಚಾ ಪಕ್ಷಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಹನೆಯಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅವು ಒಂದು ಶಾಭಾಸಗಿರಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನರೂಕೂಡ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತಪಕ್ಷವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ರೇನೋ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರಾಶನಾದೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥದನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾ ರಣೆಗೆ ತಂದು ಈಗ ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಟೇಟು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರೀಸಿಪಲ್ಸ್ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರೀಸಿಪಲ್ಸ್ ಗೊಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಇದನ್ನು “ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಹಾಕಬಾರದಾಗಿತ್ತು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಅವರು ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವರು financial extravagance and indiscriminate taxation ಎಂಬುದಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ.

Party in power ಯಾವಾಗಲೂ ನ್ಯಾಯ ವಾದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ಎದುರುಪಕ್ಷಗಳ ಟೀಕೆಗಾಗಿ ಬೆದರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎದುರುಪಕ್ಷ ಯಾವಾಗಲೂ Party in powerಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಸಹಕಾರ ನೀಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎದುರು ಪಕ್ಷಗಳವರು ಅಂಥ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೀಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ತೋರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ನಿರಾಶೆ. ಆದರೆ ಇದು ಆ ಪಾರ್ಟಿಯ ಬಲದ ಮಟ್ಟದಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ಲಂಬಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು best of the bad job ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅಷ್ಟು ನಿರಾಶರಾಗಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹುವೇಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅತಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂ speech ಗಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಒಂದು ಗಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಉಪಚಾರಮಾಡಿ ವಾಸಿಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಾವಿಂದು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಖಾಯಿಲೆಯನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕು ಎಂಥೆಂಥ ಉಪಚಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಖಾಯಿಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ

ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತವೇನು? ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನಾ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ. ಆದರೂ ಇಂಥ ತೊಡಕಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲ, ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೂಗುಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಇದ್ದವು. ಅಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ರೂರಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಬೇಕೆಂದು ಜನರು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಬ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಬಗ್ಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಹೀಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ನಿರಾಶರಾಗಬಾರದು.

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ಇಲಾಖೆಗಳು ಈಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. "New wine in the old bottle" ಎಂಬಂತೆ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅವುಗಳು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರೀ ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮತ್ತು ಒಂದು ಯೂನಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ close ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಈಗ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಮತ್ತು ಹಾರ್ಟ್ ಕಲ್ಚರಲ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸವೂ ಒಂದೇ. ಸಸಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ)

ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ವಿಷಯಗಳೇನೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಚಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರೈಟೇರಿಯ ಭಾಗ ಯಾವುದಿರಬೇಕೋ ಅಂಥದ್ದನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಹಾಕಿ, ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನೇ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರವೇನೋ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಷನ್ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಆಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಸಲಿ ಎಂದು ಅನೇಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್, ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್, ಅಡಲ್ಟ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್, ಸೇವಾದಳ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಕಾಟ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್, ರೆಡ್ ಕ್ರಾಸ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಸಿವಿಕ್ ಅಂಡ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ “ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯುದಯ” ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲಿಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಇದೆ. ಈ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಿ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು

ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ನಾನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಆ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯುದಯದ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನಾನಾಗಲೇ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಉಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ದರೆ ಸಾಕು. ಈಗ 28 ವ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಖಾಲಿ ಇರುತ್ತವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ವ್ಯಾನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 28 ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಒಂದನ್ನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಆ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೂನಿಫೈ ಮಾಡಿ, effective ಆಗಿರುವಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳ ಮೇಲೂ ಮಾತ್ರ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಇರ್ಕ್‌ಸಂ ಪ್ರೊಸೀಷನ್ ಎಂಬ ವಿಷವನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ಪಕ್ಷದವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕೆಂದೂ, ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಓಟುಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಟ್ಟು-ಬಟ್ಟೆ ಕೇಳಬೇಡಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಿಳಿ ಸಾಕಿದಂತೆ ಸಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತೆ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್

ಹಾಕಬೇಡಿ, ಇರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ರೋಗಿಗೆ ಔಷಧಿ ಹೇಗೆ ಕಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಜನರಿಗೂ ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಕಹಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದವನನ್ನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಚಚ್ಚಿದಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ wider principles of taxation ನೀತಿಗೆ ಭಂಗ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಒಂದು ಜನರಲ್ ಸ್ವಾಂಡರ್ದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಾರದಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ನಮ್ಮ weak moment ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಏನೇನನ್ನೋ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು.

Mr. SPEAKER.—The press is above you. Do not go further. (Laughter).

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಇನ್ನು ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ವಿಚಾರ. ಇದು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನಮಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಶಂಕೆಯಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಸಿಂಪರ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಾವು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ಕ್ರೂಟಿನೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳನ್ನೆಷ್ಟೋ ತಂದರು, ಆ ಪೈಕಿ ಇದೂ ಒಂದು, ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ ಇದೂ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ” ಎಂಬುದು

ಅವರ ಟೆಂಪರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ಕ್ರೂಟಿನೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಲಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕ್ಯಾರದವರ ಕಣ್ಣು ಮೊದಲು ಇತ್ತ ಬೀಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವಿದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಪಾನ್ ನಿರೋಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. No parliamentary Act can make a man more moral. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದರಿಂದ ಮೊರಾಲಿಟಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಳವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾರೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು, ಅಂದೇ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬದಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರ ರಕ್ತ ಹೀರಿ, ಕಂಬಿ ಪೇಟೆ ಸುತ್ತಬೇಕೆಂಬ ರೀತಿನೀತಿಯ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ದಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಬ್ಬರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ how best we can make it a success ಎಂಬುದನ್ನು ತುಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡು ಬರುವುದೊಂದೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಜನರ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ ಏನಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಸ್ತಿ ಮೇಟೆನ ಸ್ಟಾಂಪ್ಸ್ ಒಳಗಡೆ ಕೈ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯವರ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸದ ಏನಾ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ)

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಆಡಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಸ ನಲ್ ಲೇಬರ್ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 300 ಜನರನ್ನು ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ, 50 ಜನರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಕೂಟಿನಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಜನಾಬ್ದಾರಿಯ ಮಾತಲ್ಲ, ರೋಷದಿಂದ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಎಂದೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಡೀಸೆಂಟ್ರಲೈಜ್ ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ನೆಲಮಂಗಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಔಷಧೋಪಚಾರ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುವಾಗ ಆಯುರ್ವೇದ ಬಾಬನ್ನು ತಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಲಂಚನಿರೋಧದ ಇಲಾಖೆಯೇನೋ ಇದೆ, ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈಗ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿದೆ. ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ರೆಡ್ ಟೇಪಿಂಗ್ ತಪ್ಪಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದರ್ಜೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಹರಿಜನ ಉದ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಿಕ್ಯಾಲಿಯಾ ರಿಟಿ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ತೋಟಗಳವಾರರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಖಚಿತವಾದ ನೀತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿ ಅದರಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಅರ್ಜಿಗಳು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ, ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಕ್ಲೇನೋ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ಎಂಬ ಆಸೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಮಧ್ಯದವರಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಅವು ಲ್ಲಾರ್ ಮತ್ತು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅರ್ಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂಥದನ್ನು ತಾವು ಖುದ್ದಾಗಿ ಪರಾಂಬರಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಜಮೀನ್ ಕೊಡುವುದು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ರೆವಲ್ಯೂಷನರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ, arrangement in proportion to demands of other people ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಹೊಳಲ್‌ಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅಂತೂ ತಾವು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರಲ್ಲ ಎಂದು ತಮಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾವು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಹಾಗೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ಇತಿ ಮಿತಿಗಳ ಮತ್ತು ನಮಗಿರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚ ಇವೆರಡನ್ನೂ ತುಲನಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ

ದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇವರೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಾರಿದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂದಮೇಲೆ, ಇನ್ನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 1949 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂದಿನಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಯಾವ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳುಂಟಾಗಿವೆಯೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ ; ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಮುಂದಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಕೇವಲ ಟೀಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ. ದೇವೇಂದ್ರ ಲೋಕದಿಂದ ಒಂದು ಬಿಳಿ ಯಾನೆ ಬಂದರೂ, ಅದು ಕಪ್ಪಿನದೆ, ಬಿಳುಪಾಗಿ ಕಂಡರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಿಳುಪಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವಿನೇಚನಾದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗಾಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿತ್ತು. ಅಂಥದು ಈಗ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ

Social Service State, Welfare State ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ರಚನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವೆಂದು ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೈತ್ವಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಆಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು 5 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿರುವ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾದದ್ದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಭಾವ ತಲೆದೋರಬೇಕು. ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಬೇಕು, ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಬೇಕು, ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಬೇಕು, ಕೊನೆಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಸಭೆಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ತನ್ನ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಪರ್ಮಿಟ್‌ನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಲೈಸೆನ್ಸೆನೋ, ಅಥವಾ ಎಜೆನ್ಸಿಯನ್ನೋ ಪಡೆದು ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಬಲದಿಂದ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವುಂಟು ; ಅಂಥ ಅನೀತಿ, ಅಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಅವರಿಂದಲೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಜನರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ)

ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಮುಂಚೆ ನೀತಿಯುತರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಯವರು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವರು ಹಾಗೂ ಸೇವಾದಳದವರು ಇದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಅವರುಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಮಂತ್ರಿಗಳವರೂ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಗೆ foundation stone ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಗೆ ಹೋದಾಗಲಾಗಲಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರವೇಶ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದಾಗಲಾಗಲಿ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಆವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು, ಅದರ ಭವಿಷ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಆ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲ, ಅಸರಭೌತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲ, ಅದರ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇನು, ಅದರ ನೈತಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಏನು ಎಂಬುದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವೆಂತಹದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಜನರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆಯುದ್ದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಉಂಟಾದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ರೇಷನ್ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ civic responsibility ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ

ಜನರ civic responsibility ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ 5 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದರೇ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ದುರ್ವ್ಯಯಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೆಂಬುದು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲ. ನಾವು ಅದರ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿನಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆಯೆಂಬುದು ಇದುವರೆಗೂ ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಮೂರು ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಬಹಳ ದಿವಸವಾಯಿತು. ನಾವು ಈಗಿನ ವೇಗದಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಕಾಣುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಲಕ್ಷವಳಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಾರಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾಲವೆತ್ತಿದ ಹಣದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವೀಗ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹಣ

ವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಇದರಿಂದ ತಾವೇನು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅದಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಉತ್ತಮ ಬೀಜವನ್ನು ನೀವು ತಯಾರಿಸಿರುವುದು, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ, ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಜನ ತೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಉಂಟಾಗಿ ಅವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ. ಈಗ ನೀವು ಒಂದೊಂದು ಪರಿಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿತ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ, ಅಂಥವರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದವಾತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುವವನು ನಾನಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ Social Service Stateನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವುಗಳು ಜನಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾಗಿರತಕ್ಕವರಾಗಿ, ತೆರಿಗೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಜನ ಓಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು, ತೆರಿಗೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬರಲಿ, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಯಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

1 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ 1953-54 ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಹೈತ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿಯೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮೊಬಲಗು ಸಾಲದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನ್ನುವುದು ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯ ಹಾಗೆ ಒಳಗೇ ಬೆಳೆಯುವುದು, ಎಳೆಗೆಯ್ದು ಬಯಸುವುದು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ದೇಶದ ಎಳೆಗೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ತಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹೈತ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೋಡ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸ್ಟೋಪ್‌ನವರು ಆರು ರೂಟುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಟ್ರೈರಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.)

ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಸ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಸೆಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಸ್ಸು ಮಾಲೀಕರೂ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ, ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವಿದೆ. ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊಬಲಗುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕಾದವು ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ. ಮಾಗಡಿ, ಸಂಕಿಘಟ್ಟ, ಮಾಯಸಂದ್ರ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ವಿದ್ಯಾವಂತ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಂತೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಇದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಏಳಿಗೆಗೇ ಆತಂಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಒಂದು ಯೋಜನೆ

ಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಹಾಕಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇದರಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೇವಿನಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೇವಿನಾ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಜನರಿಗೇ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ multi-point sales tax ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ single point ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ ಅನೇಕರು ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ದೊರೆಯದೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆಯೂ ದೊರೆಯದೆ ಅನೇಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮೂಲ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್. ಅನೇಕರು ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಬೇಗಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ತಮ್ಮ ವರ್ತಕ ತನವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಕರಿಗೂ ಈ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವರ್ತಕರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಖಾಸಗಿ ಮಹನೀಯರು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು, ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ಊರುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಹಣ ಕೊಟ್ಟವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ಉದಾರವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ದಾನ ಸಾರ್ಥಕವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದಾನಮಾಡುವವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣ ಈ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯದೇ ಹೋದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ದಾನಮಾಡಿದ ಮೊಬಲಗೇ ಕೈ ಸೇರದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ರಸ್ತೆಗಳು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ತತ್ತಿ ಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ—ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಇದ್ದೇನೆ.—ಹಿಂದೆ ಅದರ ಉತ್ತತ್ತಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷವಿದ್ದುದು ಈಗ 18-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳು ಮಹಾಜನರಿಗೆ ಒದಗದೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಂದ ಏರ್ಪಡಾಗಿರುವ ಈ ಸೌಕರ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ದೇಶದ ಜನರು ಅವರವರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತೆರಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನು ಲೋಪಮಾಡುವುದಾದರೆ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದೂ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಾಭಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಪೋಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಧರ್ಮ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಮೂರು ಸೇರಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಮಾಡಬೇಕು, ಐದು ಸೇರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕೂಗು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳಕಾಲ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ವಸೂಲಾಗುವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಬೇರಿಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮವಾಗಿ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೇ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಲುಕ್ಸಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ನಾನು ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಜನರ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ಕಾಲವನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವವರಿರುವುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೂ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and will meet again at 12 noon on the 18th March 1953. On that day the general debate on the budget will continue for an hour or so. The first speaker will be Sri S. Gopal-Gowda, the second speaker will be Sri Rajasekhara Murthy and three or four on the other side. But all the six will

not take more than one hour; that is the clear understanding. Then the Minister will reply.

The House stood adjourned at fifteen minutes past One of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Monday, the 18th March 1953.
